

Marton Réka Zsófia

Vírusvilág

30 ezer éve várja, hogy kiolvadjon.
A tibeti gleccser tühideg szorításában
Az örök fagy birodalma sem végtelen türelmű.
Merthogy tényleg igaz lehet a mondás,
Miszerint ahogy a birodalmak jönnek, úgy mennek is.
De egyszer a jég országa is feladja:
Területét szétszórattott népek helyett
Parányi mikrobák szétraajzása veszi át.
Pedig mennyi hódító keletkezését
És pusztulását végigasszisztálta:
Csak megült és fagyosan szemlélte, ahogy
Egy babiloni, egy római, egy perzsa
Vagy épp egy napóleoni impérium
Mind átvándorol a történelemkönyvek lapjaira.
Aludtál eddig?
Mi nem őrizzük többé álmodat.
Ahogy évtizedes dögöket csókol életre
A klímaváltozás hercege Csipkerózsika-álmukból,
S Szibéria földjében a fekete himlő készül új majálisára,
Úgy egymillió ismeretlen vírus készül bemutatkozni.
Vajon készek vagyunk köszöntésükre?
Vagy becsörtetnek, mintha ajtót, jómodort nem ismernének,
S lám, eggyel több bekezdés a letűnt civilizációk címszó alatt?

22. századi híradó

Szenzációs lelet az 1990-es évekből

Származó feltárt lakóház.

Na igen. „Kizökkent az idő...”

S üdvösség ide, kárhozat oda,

Bizony mi sem tudjuk helyretolni azt.

Idestova egyre nagyobb szakadék tátong

1200 és 2100 között.

Nincs az a híd, ami összekötné,

Vagy szuperhős, aki befoltozná

A történelem linearitásán esett

Eme óriási *black hole*-t.

Fekete lyuk, benne nem bolygók vagy a fény

Lelik örök nyugalmukat, hanem

A jobbágy, a céhmester, a lovag és a gepidák

Fénykora lesz csupán sötétség-részecske.

Most azonban elvakít a barokk ablakon beömlő fény,

Mely porszemcséket táncoltat a templomtér pászmájában

Maszkká színezve a homokban derengő csontokat.

Ez a jelen idő.